

Man... 1942

L'última a Maria. Vaig tenir una gran alegria
abrir en veure la tua carta i molt gentit
i la recordo dedicant-te una mica dels últims
momentos, tant agitats, de la seva existència.

Suposo que aquesta carta també faria
la jo deia a Maria: jo hauria xerut ves
ves, explicant una i una cosa, com es veuen
des que ves en un altre món. Fins i tot veig
però si t'hauria tornat un pollet de cotoneta.
Després jo veig també que no, i que com
també veig sent, com sempre, un pollet de
cadeneta o de pinça. Ahir a la nit, l'orella
es quedava sense veure, i va començar a fer
un soroll etony - xup xup - xup xup... tot
vam tenir la mateixa idea...

~~Però~~ ^{Papa} pigava el mateix cord,
mateix cord.

Una paraula que veia la paraula del seu home
van veure aquesta cançoneta. Disalta i d'una mena
van la música a de jo, amb la Condelària

i la Guàrdia Nacional a la frontera. Però
com va distreure el seu engorrament. Un
cop partit la guerra americana, se sent
que podria tornar, és més fàcil d'esperar el
dia d'abandonar-la de nou.

Quina història! Però així és la vida! Sempre
que tens tota la vida i que de tot no us
consciència de minar-la. Ho donat la abans que
m'encarregues. Però què donaria molt més hi si
poderes una part a la meua, dient que tu
reconec molt, a la meua, posant-li els punts
i m'encarregues, si a la Dolores solo sola alguna
sola. La direcció d'alguna cosa a qui
escriure que la seva família diria que sempre
si on està tu de fàcil, si a Anselmo Pérez
Vida Casanova. Nelson President - Manca (Mta. fàcil)

Apa jolt, tanque convenient i si
voluta. Per una abans que ten partit a

Atòria